

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XXXV.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA XXXIII. EX NOVO TEST. 517

5. Scimus quid sit venturum in iudicium: scilicet non tantum omne opus, sed etiam verbum omne ori osum, Matth. 12. v. 36. Eccl. 12. v. 14.

6. Scimus etiam hoc, si iniquitates velit obseruare iudex, nos non posse stare, Psal. 130. v. 3. Ad mille non vnū posse respondere, Hiob. 9. v. 3.

7. Scimus sententiam grauissimam pronunciatum iri contra impenitentes. Abite, Math. 25. Non noui vos, Matt. 6.

8. Scimus sententiam mox executioni mandandam, & ignominiam, ignem, vermen, tenebras, stridorem dentium &c. expectanda damnatis in hoc iudicio, Da. 12. Esa. 66 &c. Interim pleriq; alium dormiunt somnium. Occitarem.

Quia potius rebus nostris consulimus in tempore. Quod faciendum? *oblatam à Domino fidem* apprehendamus Ex fide mediator ille, 1. Tim. 2. v. 5. Aduocatus 1. Ioa. 2. v. quærendus. Orandum: Ne intres, Psal. 143. v. 2. Qui credit, non iudicabitur, Joan. 3. versicul. 8. Non veniet in iudiciū cōdemnationis [Ioa. 5. v. 24. imo qui ceciderit, saluus erit, Marc. 16. v. 16. Probate ergo an sitis in fide, 2. Cor. 13. v. 5. Fides non sit mortua, Iac. 2. v. 17. Non omnis qui dixerit, Matth. 7. v. 23.

F I N I S

THEMA XXXIV.

Actor. 20.

Historia de casu, morte & resurrectione Eutychi.

Dispositionem huius historiae vide supra, in 1. parte Pomptuarii, in appendice Classis VII. Casu VI. De Præcipitatis, Pag. 633.

THEMA XXXV. •

Actor. 28 v. 8.

Historia de patre Publici febricitante, sanato per Paulum, in insula Melitensi.

Kk 3

Dis.

DISPOSITIO.

Describitur in Actis cap. 27. & 28. quomodo Paulus Romam captiuus deducendus, cum multis aliis naufragium passus, ægre tandem uenerit in insulam Maltram. Cum autem è mari egressi essent, multa illis officia humanitatis præstita sunt à Melitenensibus, qui *hospitium* fecerunt peregrinis.

Et Paulus quidem cum suis hospitio exceptus fuit à Publio quodam, qui erat princeps in illa insula, habens sua prædia ibi.

Hæc uero historiarum particula prælecta monet, quomodo Paulus hospiti suo uicissim benefecerit, sanando patrem ipsius.

Primum itaque de patre Publii febricitante: Deinde de Paulo sanante dicemus.

I. PARS.

Publius, princeps insulæ Maltæ, patrem ad huc habet in uivis, non senio tantum confectum, sed & grauissimis morborum generibus afflictum. Etenim febri correptus erat. In illis autem locis febres sunt admodum acutæ & lethales.

Et sicut nulla est calamitas sola, simul etiam bonus ille uir, dysenteria laborabat. Quæ per se etiam morbus est lethalis, & cum grauissimis doloribus coniuncta. Neque enim nostratibus incognitus hic morbus.

Nec dubium est, quin varia fuerint adhibita remedia: sed frustra. Febres in senibus difficulter curantur: sicut & dysenterici morbi curari haud leues sunt.

Licet igitur hic bonus senex fuerit diues (cum pater fuerit Principis eius loci, habentis prædia satis ampla) & honoratus, tamen sic cum graui morbo, eoque duplici conflictatur, atque plane miser est.

LOCVS I. In omnibus locis inueniuntur homines ægri & languidi, quocumque perueniamus, etiam in medio mari. Sic tempore Christi, quocumque pergerat, addu-

THEMA XXXV. EX NOVO TEST. 519

adducebantur, deportabantur & accedebant languidi, ægri. Patet id ex historiis, Matr. 4. v. 23. & 9. v. 35. & 21. v. 14. & Marc. 1. v. 34.

Ita etiam quocumque venerunt Apostoli, inuenerunt magnam copiam ægrotorum. Vide Act. 5. v. 15. & 16.

Idem experientia testatur etiam apud nos.

Quorū autem hæc dicuntur?

1. Ut agnoscamus, unde tot & tantæ ægritudines.

Multi ægri, quia multi peccatores. Languor enim & ægritudo pœna est peccati: ut constat ex Deu. 28. v. 21. & 1. Cor. 11. v. 30.

Pauci hoc agnoscunt, de quo tamen Syrach monuit, Syr. 38. v. 10.

Ut patientiam præstemus. Quia non solum Patimur: sed fratres in mundo eadem calamitate implicantur, teste Petro, 1. Petr. 5. v. 9.

3. Ut qui adhuc valent & recte habent, agnoscant magnitudinem beneficii diuini: sanitate nihil pretiosius. Salus corporis est patrimonium pauperis, ait Augustinus.

4. Validi & sani ægris compatiantur, & beneficiant, quacumque possunt ratione, præsertim ubi paupertas committatur ægritudinem.

Visitandi ægri, Matth. 25. v. 36. consolandi, 1. Thess. 5. v. 14. compatientes estote, 1. Petr. 3. v. 8.

Iuuandi consilio, medicina, nummis, &c.

L. II. Pauperes existimant, se tantum affligi & diuites esse felices. At hic vir diues & honoratus duplici morbo affligitur. Tu certe si sanus sis, licet pauper, feliciores. Sanitas enim longe præstat diuitiis, vide Syr. 30. v. 14. & seq.

II. Pars.

Paulus intelligens affligi parentem hospitis, cupit de ipso bene mereri, & gratitudinem sic non tantum suam declarare, verum etiam gloriam Dei manifestare miraculo illo sanationis.

1. Ingreditur Paulus ad ægrum senem.
2. Orat ad Dominum, ut restitueretur æger.
3. Manus illi imponit, in nomine Christi, qui hanc potestatem dederat Apostolis, sanandi ægros (Marc. 6. v. 18.) impositione manuum.

4. Sicque non sine ingenti miraculo sanavit ægrum.

[NOTA. Obiter etiam quæ sequuntur, in hac historia attingi possunt, si non textus ille cum præcedentibus coniungatur. Quod & alii in Malta eodem modo miraculose tum fuerint sanati, à Paulo.

Sed & Melitenses vicissim sese exhibuerunt gratos. Quod si vero hæc pars textus quoque lecta fuerit, tertium hoc membrum propositionis erit, de sanatis pluribus Melitensibus & gratitudine eorum.]

L. I. Voluit Dominus Apostolorum doctrinam (quæ nova erat & inaudita hæcenus) sic confirmare miraculis. Quibus hodie non est opus. Et non nisi Anti Christiana Ecclesia hodie de miraculis gloriatur. De quibus Christus, Matth. 24. v. 24. & Paulus, 2. Thessal. 2. vers. 9. Chrysostom. in cap. 2. Joan. hom. 23. Sunt qui nostra æta te quærunt, quare signa non fiunt? Respondet: si fidelis es, ut oportet: si Christum diligis, ut diligendus est, non indiges signis. Signa enim incredulis dantur.

II. Hoc in medio sanitatis etiam hodie utendum, quo Paulus hic ante omnia utitur, scilicet Oratione. De hac Syr. 38. v. 9. & Jac. 5. v. 16. Nec irritæ sunt tales preces. Exempla. Hiskias. Esa. 38. vers. 1. Abraham, Genes. 20. v. 7. & 7. Et licet non miraculose semper velit sanare Deus, tamen id facere potest per media legitima, quæ non sunt negligenda, Syr. 38. v. 4. Quod si illa non iuuant, meliorem vitam Deus dare constituit.

III. Postquam de hospitalitate Publii, & Melitensium, & quam liberaliter Deus illam semper compensarit in Lotho, Abrahamo & omnibus. Hinc id Heb. 13. v. 1. & 2. I. Petr. 4. vers. 9. At hic locus ad præsens institutum (dum funebria tractamus) proprie non pertinet.

THE,